

HOMILIE DERDE ZONDAG DOOR HET JAAR A – 2011

Van tijd tot tijd hebben wij plotseling mensen aan de telefoon die ons enige vragen willen voorleggen. Marktonderzoek heet dat dan. Een ondernemer wil weten, hoe hij kan inspelen op de wensen van de mensen. Is het klimaat gunstig voor een nieuw initiatief? Of zit niemand op een nieuw product te wachten? Zijn de investeringen verantwoord? Natuurlijk kon Jezus in zijn tijd nog niet van dit soort methodes gebruik maken, maar tegelijkertijd moet Hij toch erover nagedacht hebben, waar Hij de start van zijn openbaar leven zou laten plaats vinden en met welke bewoordingen Hij in één klap de aandacht op zijn persoon zou kunnen vestigen. Je zou daarom vermoed hebben, dat Jezus het religieuze centrum van het land zou hebben opgezocht: Jeruzalem met zijn tempel waar de grote feesten worden gevierd met grote mensenmassa's. Dan was de eerste klap een daalder waard geweest. Maar niets van dat alles. Het is het amateurisme ten top. Jezus begint Zijn prediking en zijn openbaar leven niet te Jeruzalem, maar ergens op een achteraf plaats, in het half-heidense Galilea in het noorden. Galilea is voor de mensen rond Jeruzalem een landstreek die nauwelijks meetelt. Het "gewest der heidenen" noemen ze die streek spottend. 'The middle of nowhere' zouden wij tegenwoordig zeggen. Maar toch, daar in 'the middle of nowhere' begint Jezus zijn prediking.

Maar in onze ogen schijnt Jezus op meerdere fronten het paard achter de wagen te spannen. Want wie een nieuw initiatief begint, kiest zorgvuldig zijn medewerkers uit. Gekwalificeerde mensen, die ambassadeurs van de boodschap kunnen zijn. Maar Jezus roept mensen die Hij toevallig bij het meer van Galilea tegenkomt: vissers, natuurmensen. Geen denkers, maar doeners. Ze hebben niet gestudeerd. Jezus heeft dus niet geworven bij de grote geleerden zoals de rabbijnen of de bijbelvaste schriftgeleerden maar bij een aantal vissers die daar op het meer in hun onderhoud voorzagen met visvangst. Jezus neemt dus domme vissers in zijn dienst.

Verder leert verder het spreekwoord, dat je meer vliegen vangt met honing dan met azijn. Hele reclamesbureaus hebben er big bussines van gemaakt om te bedenken hoe mensen te boeien zijn en via een pakkende boodschap aan je te binden zijn. Maar Jezus begint Zijn prediking niet met een goed klinkende boodschap. Hij werft niet met iets dat bij de mensen goed in het gehoor ligt en waar de mensen op staan te wachten. Jezus begint in het verre noorden, omgeven door ongeletterde vissers, met een indringende oproep tot bekering. Hij herhaalt de woorden van Johannes de Doper: "Bekeert u, want het Rijk der Hemelen is nabij". "Niet bijster slim," zouden wij nu zeggen. Daar staan de mensen niet op te wachten. Maar toch is dat de strategie van Jezus. Maar op die donkere plaats in het noorden, daar breekt het licht van Gods bekommernis met ons mensen door. Want daar staan de mensen open voor zijn boodschap. Niet te Jeruzalem en zeker niet de eigengereide schriftgeleerden en Farizeeërs.

"Volg mij," zegt Jezus tot eenvoudige vissers, want Jezus ziet iets in hen. Hij ziet dat hun woord van trouw inderdaad een woord van trouw is. Hij ziet hen als zijn vrienden. "Volg mij: Ik zal jullie tot vissers van mensen maken." Jezus gebruikt de beeldspraak die voor hen duidelijk is: Zij moeten mensen samenbrengen Jezus, zoals ze gewoon waren hun netten uit te gooien. Vissers weten, dat de vangst nooit vanzelf komt. Er moet hard gezwoegd worden. Zij weten bovendien nooit, hoe groot de vangst zal zijn. De vangst is een geschenk. Er kan ook zoveel mis gaan: storm, tegenwind, scheurende netten of gewoon geen vangst. Jezus maakt gebruik van de visserswereld om het verloop van de kerkgeschiedenis te beschrijven. Tijden volgen elkaar op, waarin het soms meezit en

soms is er tegenwind. En soms boeit het evangelie de mensen niet. En blijven de netten leeg.

Jezus is geen standaard-Messias. Jezus begint Zijn prediking, Zijn verkondiging, op een onorthodoxe manier, op een plek waar je het niet verwacht, met mensen die eigenlijk ongeschikt zijn. Duidelijk wordt dat de prediking geen menselijk initiatief is, maar een goddelijk initiatief om ons tot het geluk te brengen van het Rijk Gods. Opdat er een nieuwe wereld mag aanbreken van vrede en geluk voor iedere mens van goede wil. Amen.